26/10/2020

“Με τη δύναμη του Θεού θα ανταπεξέλ-θουμε σε όλους τους πειρασμούς”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το διήμερο 25 και 26 Οκτωβρίου εορτάστηκε στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας η μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτου.

Την παραμονή της εορτής το εσπέρας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, χοροστάτησε στον Εσπερινό στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Τρικάλων Ημαθίας.

Ανήμερα της εορτής το πρωί ο Σεβασμιώτατος λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Ναούσης.

“Ας επιδιώκουμε να έχουμε τη χάρη του Θεού στη ζωή μας και να μην ανησυχούμε. Με τη δύναμή της θα ανταπεξέλ-θουμε σε όλους τους πειρασμούς, με τις ευχές και τις πρεσβείες και του αγίου μεγα-λο-μάρτυρος Δημη-τρίου, οι οποίες όχι μόνο ενίσχυ-σαν τον μαθητή του, άγιο Νέστο-ρα, αλλά και έσω-σαν επανει-λημ-μένα την

πόλη του και θα σώσουν και εμάς, αρκεί να πιστεύουμε και να ζητούμε τη χα-ρη και την ενίσχυση του μεγάλου αγίου μας, του αγίου Δημητρίου του μυροβλύτου, ο οποίος επανειλημμένα έχει δείξει αυτή την αγάπη όχι μόνο προς την πατρίδα του, προς τη Μακεδονία μας, αλλά και στον κάθε ένα, ο οποίος επικαλείται τη δύναμή του", τόνισε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος στο σημερινό του κήρυγμα.

Ακολουθούν αναλυτικά τα κηρύγματα του Σεβασμιωτάτου στον Εσπερινό και τη Θεία Λειτουργία:

Ομιλία στον Εσπερινό

«Πύργος εὐσεβείας πέφηνας, ἐρη-ρεισμένος στερρῶς, ἐπί πέτραν τῆς πίστεως, πειρασμοῖς ἀνάλωτος, καί κινδύνοις ἀκλόνητος».

Δεκαεπτά σχεδόν αἰῶνες ἔχουν περάσει ἀπό τήν ἡμέρα τοῦ μαρ-τυρίου τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ μυροβλύτου, τοῦ προστάτου τῆς ἐνορίας σας, ἡ ὁποία πανηγυρίζει ἀπό ἀπόψε τήν ἱερά μνήμη του. Καί στό πέρασμα τῶν αἰώνων ἀναρίθμητοι εἶναι οἱ ρήτορες καί οἱ ἱεροί ὑμνογράφοι πού συναγωνίσθηκαν ποιός νά ὑμνή-σει καί νά ἐγκωμιάσει περισ-σό-τερο «τόν μέγαν ὁπλίτην καί ἀθλητήν, τόν στεφανηφόρον καί ἐν μάρτυσι θαυμαστόν» ἅγιο Δημή-τριο.

Πολυάριθμες εἶναι καί παρο-μοι-ώ-σεις πού ἐπινόησαν γιά νά ἀνα-δεί-ξουν τίς ἀρετές του καί νά ἐρ-μηνεύσουν τήν πλούσια χάρη πού ἔλαβε ἀπό τόν Θεό ὁ ἅγιος με-γα-λο-μάρτυς Δημήτριος καί διαχέει στήν Ἐκκλησία καί στούς πιστούς τόσο μέ

τό μύρο πού ἀνέβλυζε καί ἀναβλύζει ἀπό τά ἱε-ρά λείψανά του, ὅσο καί μέ τά πολλά θαύματα πού ἐπιτελεῖ σέ ὅσους ἐπικα-λοῦ-νται τή βοήθειά του.

Μία ἀπό αὐτές τίς παρομοιώσεις ἀκούσαμε πρό ὀλίγου στά στιχηρά τοῦ Ἑσπερινοῦ. «Πύργος εὐσεβεί-ας πέφηνας, ἐρηρεισμένος στερ-ρῶς, ἐπί πέτραν τῆς πίστεως». Ἀνα-δείχθηκες, λέγει, πύργος εὐσε-βείας, στερεωμένος ἀκλόνητα ἐπά--νω στήν πέτρα τῆς πίστεως.

Πέτρα τῆς πίστεως εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, γιατί αὐτός εἶναι ὁ ἦν καί ὁ ὢν καί ὁ ἐρχόμενος, Αὐτός πού ὑπῆρχε καί ὑπάρχει καί θά ὑπάρχ-ει, Αὐτός πού δέν χάνεται οὔτε ἐγκαταλείπει ποτέ ὅσους τόν πι-στεύουν καί ἐλπίζουν σ᾽ Αὐτόν.

Σ᾽ αὐτή τήν πέτρα τῆς πίστεως, στόν Χριστό, εἶχε οἰκοδομήσει τήν πίστη καί τήν εὐσέβεια του ὁ ἅγιος Δημήτριος, καί εἶχε φροντίσει τό οἰκοδόμημα τῆς πίστεώς του νά μήν εἶναι μικρό καί ταπεινό, ἀλλά νά εἶναι πύργος, οἰκοδόμημα δη-λαδή πού ἦταν λαμπρό καί ἀπρόσ-βλητο ἀπό τίς ἐπιθέσεις τοῦ κό-σμου τῆς εἰδωλολατρείας καί τῆς ἁμαρτίας πού κυριαρχοῦσε στήν ἐποχή του, ἀλλά καί μποροῦσε νά προ-στατεύει καί νά προφυλάσσει καί ἄλλους, νά προστατεύει καί νά προ-φυλάσσει ὅσους μέ τό κήρυγμά του εἶχαν πιστεύσει στόν Χριστό, ὅπως ὁ μαθητής ὁ ἅγιος Νέστορας καί ὁ ἅγιος Λοῦπος.

Καί ἡ ποιότητα τοῦ οἰκοδομή-μα-τος τῆς πίστεως καί τῆς εὐσεβείας τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἀποδείχθηκε μέ τή ζωή καί τό μαρτύριό του. Ἀποδείχθηκε, ὅπως ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, «πειρασμοῖς ἀνάλω-τος καί κινδύνοις ἀκλόνητος».

Νέος ἦταν ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Δημήτριος, νέος πού ζοῦσε μέσα στίς προκλήσεις τῆς ἐποχῆς του ἀλλά καί τίς προκλήσεις τοῦ ἀξιώ-μα-τός του, τῆς δόξης καί τῶν τι-μῶν πού τοῦ προσέφερε. Ὅμως οὔτε ἡ ἁμαρτία, οὔτε οἱ ἀπολαύ-σεις τοῦ κόσμου, οὔτε οἱ διασκε-δά-σεις πού ἀπολάμβαναν οἱ συνομί-λη-κοί του, οὔτε ἡ ἔπαρση τῆς ὑψη-λῆς θέσεως πού κατεῖχε τόσο στόν στρα-τό καί ὅσο καί στή διοίκηση τῆς πόλε-ως τῆς Θεσσαλονίκης, οὔτε ἡ φιλοδοξία γιά νά ἐπι-τύχει ἀκόμη περισσότερα καί νά ἀπολαύσει τή δόξα τοῦ κόσμου καί τήν τιμή τοῦ αὐτοκράτορος, στά-θη-καν ἱκανά νά ἀλλοιώσουν τήν πίστη του, νά τόν κάνουν νά συμ-βιβαστεῖ ἤ νά ὑποχωρήσει ἀπό τίς ἀρχές του.

Ἔμεινε σταθερός καί ἀκλόνητος, ἁγνός στήν ψυχή καί στό σῶ-μα, ἀφοσιωμένος στήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καί τή διδασκαλία τοῦ εὐ-αγγελίου του πρός τούς νέους πού συγκεντρωνόταν γιά νά τόν ἀκού-σουν στόν χῶρο τῆς Καραφυγῆς.

Παρέμεινε ἀκλόνητος καί ὅταν κλήθηκε νά ὁμολογήσει τήν πίστη του στόν Χριστό καί νά μαρ-τυ-ρήσει γι᾽ αὐτήν, ὅταν ὁ αὐτοκρά-το-ρας πληροφορήθηκε πώς μέ τή δική του εὐχή εἶχε νικήσει ὁ νεα-ρός Νέστορας τόν καλύτερο μονο-μάχο του, τόν

Λυαῖο.

Παρέμεινε ὅμως ὁ ἅγιος Δημή-τριος ἀνά τούς αἰῶνες καί ἀκλό-νητος προστάτης ἀπό ὅλους τούς κινδύνους πού ἀντιμετώπισαν οἱ συμπολίτες του, ἀλλά καί ὅσοι προσέφευγαν στήν πανσθενῆ βοή-θειά του, εἴτε κινδύνευαν ἀπό ἐπι-δρομές ἐχθρῶν, εἴτε ἀπό λιμούς καί λοιμούς, ἀπό ἀρρώστιες καί πείνα, εἴτε ἀκόμη καί ἀπό σει-σμούς καί ἄλλες καταστροφές. Ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Δημήτριος προσέφερε καί προσφέρει πάντοτε τήν προστασία του, πού εἶναι ἀπο-τέ-λεσμα τῆς μεγάλης πίστεως πού εἶχε στή ζωή του ἀλλά καί ἀπό-δει-ξη τῆς παρρησίας πού ἔχει ἐνώ-πιον τοῦ Χριστοῦ, ὡς κήρυκας τοῦ λόγου του, ὡς μιμητής τοῦ πά-θους του, ὡς καθαρός καί ἁγνός στήν ψυχή καί στό σῶμα.

Αὐτόν τόν λαμπρό πύργο τῆς εὐ-σεβείας, τόν ἅγιο μεγαλομάρ-τυ-ρα καί μυροβλύτη Δημήτριο προβάλ-λει καί τιμᾶ ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία, ὄχι μόνο γιά νά ἀσπασθοῦμε τήν ἱερή του εἰκόνα ἤ νά προσκυνήσουμε τά μυρόβλυτα λείψανά του, ἀλλά καί γιά νά μιμηθοῦμε τήν πίστη καί τήν εὐσέβειά του. Νά μιμη-θοῦ-με τή σταθερότητά του στούς πει-ρασμούς καί τίς προκλήσεις τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ κόσμου. Νά μιμη-θοῦμε τήν καθαρότητα καί τήν ἁγνότητα τῆς ζωῆς του. Νά τόν ἔχουμε, ἰδιαιτέρως οἱ νέοι μας, πρότυπο καί παράδειγμα στή ζωή μας. Καί ἀκόμη νά τόν ἔχουμε ὡς πύργο ἀσφαλείας, ὡς πρόμαχο καί καταφύγιό μας στίς δύσκολες αὐτές ἡμέρες πού διέρχεται ὁ κό-σμος μας καί ἰδιαιτέρως ἡ πατρίδα μας, ἀφενός ἐξαιτίας τοῦ κινδύ-νου τοῦ κορωνοϊοῦ καί ἀφετέρου ἐξαιτίας τῶν προκλήσεων καί τῶν ἀπαιτήσεων τῶν γειτόνων μας.

Ἄς τόν παρακαλοῦμε τόν ἅγιο Δη-μήτριο, ἄς προσφεύγουμε σ᾽ αὐ-τόν καί ἄς τόν ἱκετεύουμε νά προ-στατεύσει καί νά σώσει καί ἐμᾶς καί ἀπό τούς δύο αὐτούς πειρασμούς, ὅπως ἔσωσε πολλές φορές στό παρελθόν τήν πόλη του καί τόν κόσμο.

Καί νά εἴμεθα βέβαιοι ὅτι, ἄν τοῦ τό ζητοῦμε μέ πίστη καί ἄν ἀγω-νιζόμεθα νά τόν μιμηθοῦμε, ὁ ἅγι-ος μεγαλομάρτυς Δημήτριος δέν θά μᾶς ἐγκαταλείψει, ἀλλά θά εἶναι προστάτης καί μεσίτης στόν Θεό γιά ὅλους μας.

Ομιλία στην Θεία Λειτουργία:

«Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

Μέ στοργή ἀπευθύνεται ὁ ἀπό-στο-λος Παῦλος στόν μαθητή του, ἐπίσκοπο Ἐφέσου Τιμόθεο, γιά νά τοῦ εὐχηθεῖ καί συγχρόνως νά τόν προτρέψει: «ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χά-ριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». Νά ἐνι-σχύεσαι καί νά ἐνδυναμώνεσαι μέ τή χάρη τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος γνω-ρίζει τή σημασία καί τή δύνα-μη τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ. Σέ αὐτήν ὀφείλει ὅτι εἶναι ἀπόστολος καί κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου. Σέ αὐτήν ὀφείλει ὅτι παρά τίς ταλαι-πωρίες καί τίς κακουχίες, παρά τίς φυλακίσεις καί τούς διωγμούς, παρά τίς περιπέτειες καί τά ἐμπό-δια πού συνάντησε στίς περιοδεῖες του, παρά τή φυσική ἀδυναμία καί τή σωματική του ἀσθένεια συνεχί-ζει νά κηρύττει τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

Γνωρίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος καλύτερα ἀπό κάθε ἄλλον τή δύνα-μη τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, διότι ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς τόν διαβε-βαίωσε γι᾽ αὐτήν. «Ἀρκεῖ σοι ἡ χά-ρις μου», τοῦ εἶπε ὁ Χριστός, ὅταν ἐκεῖνος τοῦ ζήτησε τρεῖς φορές νά τόν ἀπαλλάξει ἀπό τόν σκόλοπα τῆς σαρκός, προκειμένου νά δια-κο-νεῖ εὐχερέστερα τό Εὐαγγέλιο. «Σοῦ ἀρκεῖ ἡ χάρη μου, γιατί ἡ δύναμή μου ἀποδεικνύεται σέ ὅλη της τήν ἔκταση στήν ἀσθένεια καί τήν ἀδυναμία». Γι᾽ αὐτό καί συ-στήνει στόν μαθη-τή του Τιμόθεο νά ἀντλεῖ δύναμη ἀπό τή χάρη τοῦ Χριστοῦ.

Ὅμως ἡ χάρη τοῦ Χριστοῦ δέν ἀφορᾶ καί δέν ἐνδυναμώνει μόνο τόν μέγα ἀπόστολο Παῦλο καί τόν μαθητή του Τιμόθεο. Ἐνδυναμώ-νει κάθε πιστό πού ἐμπιστεύεται τή δύναμή της καί ἐπιδιώκει νά τήν ἔχει στή ζωή του.

Ἀπό αὐτή τή χάρη ἀντλοῦσε τή δύναμή του καί ὁ ἑορταζόμενος σήμερα καί τιμώμενος ἅγιος μεγα-λομάρτυς καί μυροβλύτης Δημή-τριος, γιά νά παραμένει σταθερός στήν πίστη του στόν Χριστό μέσα στό εἰδωλολατρικό περιβάλλον στό ὁποῖο ζοῦσε ὡς ἀξιωματοῦχος τοῦ Ρωμαίου αὐτοκράτορος.

Ἀπό αὐτή τή χάρη ἀντλοῦσε τή δύναμή του γιά νά κηρύσσει τόν Χριστό στούς νέους τῆς Θεσσα-λο-νίκης, χωρίς νά σκέφτεται καί χωρίς νά ὑπολογίζει οὔτε τό ὑψη-λό ἀξίωμά του, οὔτε τίς συνέπειες πού μποροῦσε νά ἔχει αὐτή ἡ δρά-ση του.

Ἀπό αὐτή τή χάρη τοῦ Χριστοῦ ἄντλησε δύναμη ἀλλά καί μετέ-δω-σε δύναμη, ὅταν ὁ νεαρός μα-θη-τής του, ὁ Νέστορας, τόν πλη-σίασε γιά νά τοῦ ζητήσει τήν εὐχή του, προκειμένου νά κατέλθει στό στάδιο καί νά ἀντιμετωπίσει τόν Λυαῖο πού προκαλοῦσε τούς χρι-στι-ανούς. Ἀλλά καί αὐτή τή χάρη τοῦ συνέστησε ὡς πηγή δυνάμεως γιά νά ἀντιμετωπίσει τόν θηριώδη ἀντίπαλό του, τόν Λυαῖο, στό στά-διο τῆς Θεσσαλονίκης.

«Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τήν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». Αὐτή τήν εὐχή καί αὐτή τήν προτροπή θά ἐπανέλαβε ὁ κατά πνεῦμα μαθητής τοῦ ἀπο-στόλου Παύλου, ὁ μεγαλομάρτυς καί μυροβλύτης ἅγιος Δημήτριος στόν μαθητή του, λίγο πρίν καί ἐκεῖνος τήν ἐπικαλεσθεῖ λέγοντας: «Ὁ Θεός τοῦ Δημητρίου βοήθει μοι».

Καί νίκησε μέ τή δύναμη τῆς χά-ριτος τοῦ Χριστοῦ ὁ ἅγιος Νέστο-ρας. Νίκησε ὁ Θεός τοῦ ἁγίου Δη-μη-τρίου, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα ἐπι-καλέσθηκε ὁ νεαρός χριστια-νός. Νίκησε ὁ ἅγιος Δημήτριος πού μέ τήν ἴδια δύναμη κέρδισε στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ τόν νεαρό Νέ-στορα, ὁ ὁποῖος ἀξιώθηκε νά μαρ-τυ-ρήσει γιά τή χάρη τοῦ Χριστοῦ.

«Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τήν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

Αὐτή τήν προτροπή ἀπευθύνει καί σέ μᾶς σήμερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀλλά καί ὁ ἅγιος μεγαλο-μάρτυς καί μυροβλύτης Δημή-τρι-ος, τοῦ ὁποίου τήν παμφαῆ μνήμη τιμοῦμε καί πα-νη--γυρίζουμε. Διότι καί ἐμεῖς ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό τήν ἐνί-σχυση τῆς θείας χάριτος στόν ἀγώνα μας, τόσο τόν πνευματικό ὅσο καί τόν καθημερινό, προκει-μέ--νου νά ἀνταπεξέλθουμε νικη-φό-ρα στούς πει-ρασμούς καί τίς δυσκολίες πού ἀντιμετωπίζουμε. Τίποτε δέν εἶναι τόσο δυνατό ὅσο ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία προσ-φέρει καί σέ μᾶς ὁ Θεός, ἄν τήν ζητήσουμε μέ θέρμη καί ἄν ἐπι-διώκουμε νά τήν λαμβάνουμε καί νά τήν διατηροῦμε στήν ψυχή μας.

Καί ὁ Θεός μᾶς τήν προσφέρει διά τῆς μεσι-τείας τῶν ἁγίων του, ὅπως συνέβη μέ τόν ἅγιο μεγαλο-μάρ-τυρα καί ἀθλοφόρο καί μυροβλύτη Δημήτριο. Μᾶς τήν προσ-φέρει διά τῆς Ἐκ-κλη-σίας καί τῶν ἱερῶν μυστηρίων της, τά ὁποῖα ἀποτελοῦν τόν ἀγω-γό τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ στούς ἀν-θρώ-πους, ἀνάλογα μέ τή δεκτικό-τητα τῆς ψυχῆς μας, ἀνάλογα μέ τήν πίστη καί τήν καθαρότητα τῆς καρδίας μας, ἀνάλογα μέ τήν ἐπι-θυμία καί τόν πόθο μας νά τήν λά-βουμε.

Ἄς ζητοῦμε ἀπό τόν Χρι-στό νά μᾶς ἐνισχύει καί νά μᾶς ἐνδυνα-μώνει μέ τή χάρη του, ἐπικαλού-μενοι καί τήν πρεσβεία τοῦ προ-στά-του μας ἁγίου Δημη-τρίου, ὥστε ὁ καθένας μας νά ἀντι-με-τωπίζει καί τούς προσω-πι-κούς του πειρα-σμούς ἀλλά καί τόν κοινό πει-ρασμό, τόν ὁποῖο ἀντιμετωπί-ζει τό τελευταῖο διάστημα καί ἡ πατρίδα μας ἀλλά καί ὁ κόσμος ὅλος, τόν πειρασμό τοῦ κορωνοϊοῦ, πού δυ-στυ-χῶς διαδίδεται τό τελευταῖο διάστημα καί πάλι ταχύτατα, καί ἀκόμη τόν ἐχθρικό πειρασμό πού ἀπειλεῖ τήν πατρίδα μας.

Ἄς ἐπιδιώκουμε νά ἔχουμε τή χάρη τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας καί νά μήν ἀνησυχοῦμε. Μέ τή δύναμή της θά ἀνταπεξέλ-θουμε σέ ὅλους τούς πειρασμούς, μέ τίς εὐχές καί τίς πρεσβεῖες καί τοῦ ἁγίου μεγα-λο-μάρτυρος Δημη-τρίου, οἱ ὁποῖες ὄχι μόνο ἐνίσχυ-σαν τόν μαθητή του, ἅγιο Νέστο-ρα, ἀλλά καί ἔσω-σαν ἐπανει-λημ-μένα τήν πόλη του καί θά σώσουν καί ἐμᾶς, ἀρκεῖ νά πιστεύουμε καί νά ζητοῦμε τή χά-ρη καί τήν ἐνίσχυση τοῦ μεγάλου ἁγίου μας, τοῦ ἁγίου Δημητρίου τοῦ μυροβλύτου, ὁ ὁποῖος ἐπανειλημμένα ἔχει δείξει αὐτή τήν ἀγάπη ὄχι μόνο πρός τήν πατρίδα του, πρός τή Μακεδονία μας, ἀλλά καί στόν κάθε ἕνα, ὁ ὁποῖος ἐπικαλεῖται τή δύναμή του. Καί τή βλέπουμε καθημερινά μέ τά θαύματα τά ὁποῖα ἐπιτελεῖ καί μέ τό μύρο τό ὁποῖο ἐκχέεται ἀπό τά μυρόβλυτα καί χαριτόβρυτα λείψανά του. Ἄς ἐπικαλεσθοῦμε τή χάρη τοῦ ἁγίου Δημητρίου νά εἶναι μαζί μας, νά εἶναι μέ τήν πατρίδα μας. Ἀμήν.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ